

סיפורה האישי של המרגלת השחרחרות הייתי ארוסתו

"רצייתי לשים קץ לחיי ולהטביע את עצמי בכינרת, אבל המים היו קרים מדי" הפביר השבוע אלי גלר, האישי שזכה לפני שנתיים לפירסום רב, בעת שהציג את עצמו כמפיק פרטים חדש וכמגלה כוכבים ישראלי. אלא שהפעם לא נאמר משפט זה כקטע מתוך תסריט. אלי גלר אמר אותו ספק ברצינות, ספק בערמומיות, כשהוא עצור בתחנות המשטרה, שם הודה בביצוע כ-20 מעשי הונאה ותרמית, והוצאת אלפי ל"י מאנשים שונים במענות-שוא.

היתה זו תחנה נוספת בדרך חיי של הצעיר, יליד רומניה, בעל הישגים הגדולים והלשון החלקלקה. אחרי שגילויי "העולם הזה" (1030 והלאה) הכריחו את הרמאי בעל הותק לנטוש את תכניתו לחונאת אנשים באמצעות חברת-פרטים פיקטיבית, והחזירו את שותי פו, זאב פוירשטיין, שהוצג על-ידי גלר כתסריטאי, אל מקצועו האמיתי – סרפוד זנות – המשיך גלר במעשי התרמית וההונאה שלו, אשר אחד מהם התגלה על-ידי "העולם הזה" (1133) לפני שלושה שבועות.

אחד מקרבנותיו של גלר היתה צעירה בשם שרה עמרם, אשר הכיר רח את גלר לפני שנתיים באולפן הסרטים המדומה שהקים, ואשר המשיכה בקשריה עמו עד להבטחת נשואין, זמן קצר לפני שנעצר השבוע. והי סיפורה האישי של צעירה זו.

מאת שרה עמרם -

השעה היתה שעת-לילה מאוחרת. חורתי הביתה מחוץ לעיר. מתחת לדלת דירתו גיליתי מספר מכתבים וזרקים. פתחתי אותם אחד אחד. המכתב האחרון שפתי תחתיו היה נתון במעטפה לבנה רגילה. על המעטפה הבחנתי מיד בכתיב-המוכר לי היטב, כתב-ידו של אלי גלר. התרגשתי מאוד ולבתי דפק בחווקה. שבועיים לפני כן נעלם אלי, אחרי שאמר לי שהוא יוצא לשרת במילואים בסביבות חיפה, ומאז לא ראיתיו. במשך אותה תקופה שאלו עליו המון אנשים. גם אנשים פרטיים שלא הכרתי אותם, וגם המשטרה שחיפשה אותו. כל ההיפושים האלה עוררו בי חשד ודאגה שדבר מה לא כשורה אותו.

גם אני עצמי שאלתי עליו. במשך כל אותה תקופה, כל מיני אנשים שידעתי כי הם מכירים אותו. כשלושה ימים לפני כן, פגש אותי אביו, וקרא לי ממרחק ברחוב. הוא שאל אותי אם ידוע לי היכן הוא נמצא, הוא ואשתו היו מודאגים. הם לא ראו אותו מזה כמה שבועות. הוא דיבר בקושי ועורר בי רחמים. סיפר ששלח לאלי מספר מכתבים לפי תיבת הדואר שלו, ולא קיבל כל תשובה. כל מכריו, שאותם שאלו, לא יכלו לעזור לי.

חשתי לפתוח את המכתב, אך אורתי אומץ ופתחתי את המעטפה. התחלתי לקרוא בחפז את פיסת הנייר שהיתה במעטפה. זה היה מכתב אהבה ופרידה מן החיים. גלר כתב לי: "לשרה באהבה. אני מבקש את סליחתך. מצטער על כל מה שגרמתי לך צרות בחיים. החלטתי שבדאי לי להעלם מהעולם הזה בכלל. תדעי שאהבתי אותך עד היום האחרון לחיי. תהיי בטוחה שכבר לא יהיו לך יותר צרות ממני. אבקש את סליחתך. שוב פעם. אלי."

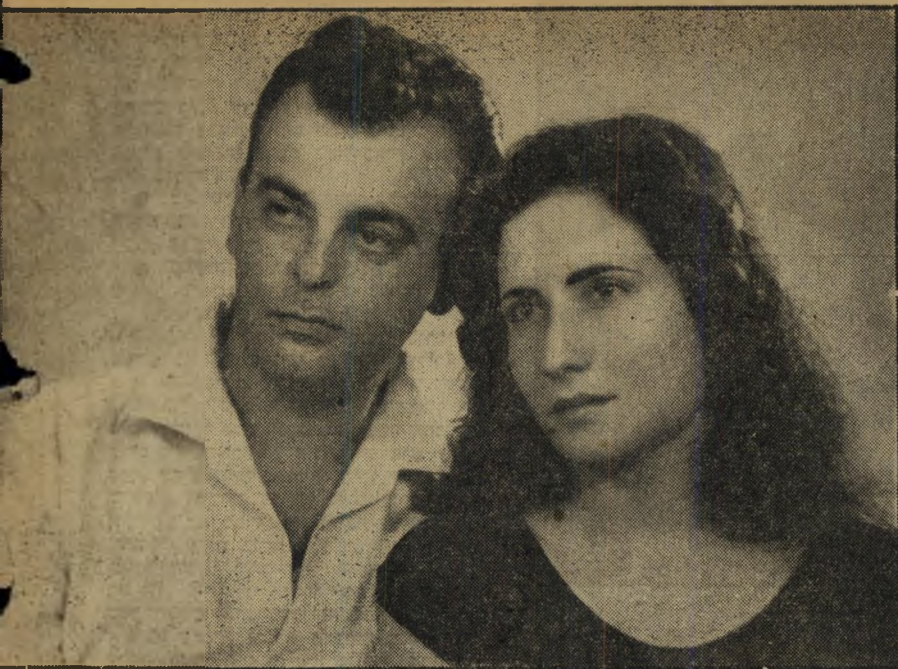
הייתי מבולבלת לחלוטין. לא ידעתי עד כמה אני יכולה להאמין למה שכתוב במכתב. הגיתי בכל מה ששמעתי לאחרונה, ובפרשה המורוה של העלמו והחיפושים אחריו, ותקף אותי מין פחד איום. נזכרתי בפרידה האחרונה שלנו, שהיתה אמנם במקום יפה ורומנטי, שאינו נותן מקום להרהורים על התאבדות. אולם כשהגיתי במצבו של גלר באותה פגישה, חשתי מאוד שהוא עלול אמנם לבצע את איומו ולהתאבד.

הכל עצוב היה מסביבי. לא יכולתי לעי צור ופרצתי בבכי מר. ידעתי כי אני חייבת לעשות משהו כדי למנוע את המעשה שיתכן ועדיין לא נעשה. מצאתי שהנכון ביותר יהיה לגשת עם המכתב למשטרה. ידעתי שגם הם חיפשו אותו כבר מספר שבועות.

★ ★ ★

חתיכות מוד אמבטיה

מצאתי את עצמי נגרת בכיון בלתי-רצוי. במקרה טענתי בדרך שוט

בחברת אלי גלר

הצלמה שרה עמרם בתקופת האירוסים הרשמית שלהם, לפני שבוע במכתב מסתורי מבשרת-התאבדות ששלח אלי

כנייה רוסייה בירדו

הצלמה שרה עמרם עם בנה איוואן, בחברתם הכנסיה הרוסית בעיר-העתיקה, שנתנו לה מחסה ומוקד שהתה בעיר העתיקה בעצם הקרבות עם הלניון, הצליחה להינצל משבי הלניון בהופיעה כרוסיה אורתודוקסית

עם בנה בירדו

ניצבה שרה בפני מצלתו של צלם ערבי בעיר העתיקה בירדו לאחר שיחרורה מהכלא הירדני, בו נעצרה כחשודה בריגול. התחבירה בפרטוריון של הכנסיה הרוסית, עבדה כמטפלת במחנה פליטים ארצי-ישראליים שברחו